

Justyna Jaskólska¹, Joanna Pakulnicka², Stanisław Czachorowski²

1. Studencko-Doktoranckie Koło Naukowe Ekologów, UWM w Olsztynie, e-mail: cyberinka@poczta.onet.pl

2. Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska, UWM w Olsztynie, Plac Łódzki 3, 10-727 Olsztyn,

WSKAŹNIKI WALORYZACJI ENTOMOFAUNY W EKOSYSTEMACH WODNYCH

Zmiany środowiska przyrodniczego to procesy nieodwracalne i daleko posunięte. Wynikają one z zanieczyszczenia środowiska, a przede wszystkim z przekształceń krajobrazowych. Pierwotne krajobrazy praktycznie nie istnieją i ostatnio coraz częściej nie stawia się znaku równości pomiędzy tym co „naturalne” a „pierwotne”. W konsekwencji za naturalne uważane są biocenozy ukształtowane antropogenicznie, mimo, że nie mają one charakteru pierwotnego.

Stoimy przed koniecznością zarządzania ekosystemami i oceną ich bioróżnorodności, a nie tylko analizowania czystości środowiska (wody, powietrza, gleby). W praktyce ochrony przyrody zmierzamy, aby chronić to, co typowe, gdyż reliktowość i rzadkość gatunku nie jest dobrym kryterium w planowaniu ochrony gatunkowej. W konsekwencji poszukiwać należy dobrych, ekosystemowych wskaźników waloryzujących biocenozy.

W ostatnim czasie opracowano kilka nowych propozycji wskaźników, które mogą być wykorzystane w waloryzacji i monitoringu ekosystemów: wskaźniki naturalności biocenoz (Czachorowski i Buczyński 1999), wskaźniki waloryzacji bazujące na czerwonych listach zwierząt: RED, REB, RES (Czachorowski et al. 2004).

W referacie przedstawione będą przykładowe wyliczenia wskaźników naturalności wyliczone w oparciu o faunę chruścików i ważek w różnych typach ekosystemów wodnych (torfowiska, źródła, rzeki, jeziora) oraz wskaźniki waloryzacji wyliczone dla parków narodowych i parków krajobrazowych w oparciu o faunę chruścików i chrząszczy wodnych.